

Glossa

Maria, la noia de Natzaret

Romà Casanova, bisbe de Vic

En iniciar el mes de maig proposo als qui llegiu aquestes paraules i teniu devoció a la Mare de Déu que, en aquest mes marià, feu una pregària més forta a santa Maria, la noia de Natzaret, pels nostres joves. Ells són en un moment important de la seva vida. Les opcions que prenen, a més de preparar el seu futur, també marquen el seu present. Una persona de veritat jove no és solament la que viu en la recerca de plaers passatgers i d'èxits superficials, que deixen el cor buit; sinó la que viu en lliurament generós, passant per sacrificis que dolen però que, de fet, a la curta i a la llarga, ens fan fecunds.

Hi ha un jove, Carlos Acutis, a qui el sant pare Francesc cita com a model per als joves (cf. *Christus vivit*, 104-107), el qual, havent mort a l'edat de quinze anys, va deixar un solc de vida harmoniosa i generosa. La vida d'aquest jove tenia la seva font en la relació amb Crist vivent. La devoció a Maria, amb la pregària del rosari, era un punt cimer en el seu dia a dia. Aquest jovenet té una frase punyent, tant per als més joves com per als més grans: «Tots neixen com a originals, però molts moren com a fotocòpies.» Redescobrir-nos cada un de nosaltres com a únics i irrepetibles, estimats de Déu i amb una missió, i ajudar els nostres joves a fer el mateix, seria un gran bé. El que Déu té somiat per a cada un és la missió a descobrir i a viure. No tenim una missió, sinó, com ensenya Francesc, papa, som missió. Per això us demano que ofereixi una part de rosari cada dia en aquest mes de maig pels joves de la nostra diòcesi, a fi que no acabin essent fotocòpies de les ideologies que dominen el nostre món. Les quals, l'únic que fan és arrencar del cor de les persones, que són víctimes seves, la vida i la llibertat.

Pregueu perquè ells trobin Crist viu. Maria, mare i mestra, és sempre intercessora dels seus fills. Ella, la

noia de Natzaret, era molt jove quan rebé, per l'anunci de l'àngel, la crida a llançar-se a les mans de Déu per a accomplir la seva missió: ser la mare del Fill de Déu. El seu «sí» fou «de qui vol comprometre's i de qui vol arriscar-se, de qui vol apostar-ho tot, sense més seguretat que la certesa de saber que era portadora d'una promesa» (ibídem, 44). Maria, noia jove, va tenir l'actitud pròpia de qui és veritablement jove. No es va deixar portar mai pel seu egoisme, sinó que va fer de la seva vida una ofrena, un donar-se amb confiança a qui n'és digne, d'aquesta fe i confiança.

